

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Jednání a postupy vedoucí k rozdělení ČSFR**

Autor práce: Ing. Ondřej Vodsloně

Jméno vedoucího: PhDr. Jan Bureš, Ph.D., Ústav politologie FFUK

Hodnocení:

Ondřej Vodsloně si za téma své diplomové práce zvolil problematiku rozpadu československé federace v roce 1992. Předložil práci, která celkem na 75 stranách textu a 18 stranách příloh popisuje průběh jednání o rozdělení Československa a analyzuje bezprostřední i obecnější příčiny této politické změny. V úvodní části své práce autor spíše stručně připomíná snahy o reformu federálního uspořádání v letech 1990-1992. Vychází zde zejm. ze stěžejní práce Jana Rychlíka.

Nejrozsáhlejší částí práce je pak popis průběhu jednání mezi vítěznými politickými reprezentacemi ČR a SR po volbách 1992. Kolega Vodsloně celkem podrobně popisuje strategie, se kterými hlavní aktéři do těchto jednání vstupovali, i průběh a výsledky jednání. Ličení těchto jednání je doplňováno poukazy na další důležité vnitropolitické události, doprovázející tato jednání (neúspěšná volba prezidenta ČSFR, přijetí slovenské deklarace svrchovanosti, přijetí ústavy SR). I zde autor čerpá své poznatky především z J. Rychlíka, důležitou součástí pramenů je zde také denní tisk.

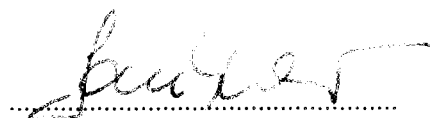
Asi desetistránková kapitola je věnována rozboru nového kompetenčního zákona, jež v říjnu 1992 přenesl většinu federálních kompetencí na členské republiky a stal se tak právním základem rozpadu společného státu. Autor zde ukazuje dopad tohoto zákona, ale i dílčích bilaterálních smluv, podepsaných v průběhu podzimu 1992 V. Klausem a V. Mečiarom, do jednotlivých oblastí státní správy, ekonomiky, zahraniční politiky apod. Podobně analyzuje také dopad přijetí zákona o dělení majetku a zákona o zániku čs. federace.

druhá část práce je věnována příčinám rozdělení federace. Autor konstatuje, že rozpad Československa byl důsledkem neúspěchu české a slovenské politické elity při realizaci procesu přechodu k demokracii. Autor si klade otázku, nakolik byly česká a slovenská společnost po dobu trvání společného státu homogenní, či nakolik se od sebe lišily tak výrazně, že by mohla být tato heterogenita považována za hlavní příčinu rozpadu státu. Na základě studia ekonomických, demografických, a dalších zejm. sociologických faktorů dochází kolega Vodsloně k závěru, že během existence společného státu vedle sebe žily dvě spíše oddělené národní společnosti, které v některých oblastech vykazovaly protikladné vývojové tendence. V závěru své práce se autor pokouší aplikovat poznatky Lijphardovy teorie konsociační demokracie na situaci v Československu s cílem ukázat, které prvky, nezbytné pro udržení společného státu složeného z heterogenních národních společností, chyběly v čs. federaci. Ukazuje, že v čs. případě chyběla především snaha pol. elit užívat kooperativní přístupy k řešení společných problémů.

Práci kolegy Vodsloně je možno považovat za solidní pokus vyrovnat se s velice obtížným tématem, jehož hlubší politologické zpracování v české produkci stále víceméně (kromě několika prací spíše historických či sociologických) chybí. Autor prokázal schopnost kriticky zpracovat dané téma a k němu se vztahující odbornou literaturu.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku: **v ý b o r n ě**

V Praze, dne 26.1. 2009

PhDr. Jan Bureš, Ph.D.